

הפיצה של סופר

יונה סופר שוב העמידה את המדינה על הראש. למשך כמה שעות — נשכחו המלחמה, הרוסים ותעלת סואץ. האשה ההפכפכה, היסטורית, היתה שוב למרכז ההתעניינות. היא נכנסה ללישכתם של השופטים השומרים עים את משפט מלחי — והטילה שם פצצה: תצהירים בהם היא חורת בה מן ההאשמות שלה נגד מלחי. כך — תוך שניות — התהפך הגלגל. ההאשמה הסנסציונית ביותר שנגעה אי פעם לביית המשפט הישראלי — הופרכה. על-ידי המאשימה עצמה.

★ ★ ★

„מינופת!“

כתב „העולם הזה“, שכיסה את ה משפט, מדוח: בשעה 12.55, כשפרקליט המדינה גבריאל בך טען בבית המשפט כי עדותו של הפטי כיאטר ד"ר מאיר — שאמר עליה כי היא שקרנית היסטורית — אינה חלה על עדותה במשפט זה, הופיעה יונה סופר במסדרון. ניגשתי אליה ושאלתי אותה אם יש לה מה להצהיר. היא התפרצה: „מינופת! מלוכלכים! תמשיכו להשיץ!“ לפני שיכולתי לענות, כבר רצה אל חדר המזכירות של בית המשפט. כעבור דקה, הוביל אותה הפקיד צור אל לישכת השופטים.

★ ★ ★

התצהיר

יא מפרה לידם תצהיר, ובו החידוי המלא הבא:

שופטים נכבדים, הריני מתכבדת להודיע לכבודכם כם בזה, כי אני חוזרת בי מעדותי בפני כבודכם בבית המשפט נכבד זה, בענין השופט אליעזר מלחי. ואלה נימוקי בקשתי:

- (1) עדותי זו ניתנה שלא ברצוני החופשי, אלא תחת לחץ והכתבה של משטרת ישראל.
- (2) כבוד השופט מלחי צדק כי אומר, בעדותו, כי חשש שניצלו אותי למטרה בלתי יודעה לו, וכי לקח בחשבון שעמדת המשטרה אינה רוטינית ופסיבית.
- (3) כגלל החשש של כבוד השופט מלחי לגבי נייטרליותה של המשטרה, הפצירו בי כי אמסור את התלונה להנהלת בתי המשפט, כפי שנמסרה. כך שהפעולה היא בעצם פעולה של המשטרה, מאחורי רי הגב של משרד המשפטים, כפי שציינן זאת כבוד השופט מלחי כי עצמו.
- (4) למשטרה יש עניין „למרוח“ את השופט מלחי מסיבות יהודיות רק לה.
- (5) כאשר לעדותו של שלמה ונקרמ, ידוע לי כי הוא שינה את עדותו כגלל שהמשטרה לא הצליחה להשתוות איתו במחיר. אני בטוחה שכבוד השופט בקר ישמח לקבל את הודעתי זו, וגם

„הוא צריך לבקש מחילה!“

כך אמר, מייד אחרי המיפנה הדראמטי, פרקליטו של מלחי, עמל העוול שעשה למלחי.

יבין אותה בודאי, ברגשי כבוד,

יונה סופר, עו"ד

★ ★ ★

ההסבר

מה שקרה לאחר מכן נראה כאילו זנלקה מתסריט עילאי של סרט עלילתי. הבניין, אותו טרחה התביעה לבנות בשקי דנות כוז — במחר של יותר מרבע מיליון לירות — לה ולשופט מלחי — התמוטט. התובע, גבריאל בך, עזב את בית המשפט בחיפזון. הוא סירב לענות אפילו מילה אחת לשאלות העיתונאים. הסיבה ברורה. השופט מלחי, שעקב אחרי המשפט בי עצבים של ברזל, ובפנים כמעט קפואות, רעד מהתרגשות. אבל הוא לא איבד את שלוותו. „ידעתי שהצדק לבסוף ייצא לאור“, אמר קצרות. בניתיים כינסה יונה סופר מסיבת עיתונאים אים מאולתרת, במזכירות בית המשפט. היא צחקה ובכתה חליפות, גילתה שקציני משטרה באו אליה בזמן המלחמה וסידרו לה כרטיסיסיסה לאנגליה — כדי שלא תהיה בארץ בימים הגורליים של סיום המשפט. מה דתף אותה לצעדה הדרמטי? „היועץ המשפטי הבטיח אישית שייגש לנציבות שרות המדינה, ויאמר להם את הנימוק האמיתי למשפט — יום אחרי שאגר מור את עדותי. הוא לא ניגש... לפני שבוע שלחו אותי ללשכת העבודה, לקבל מישרה.“

מכיוון שציפתה לעבודה בניצגות ישראל לית בחו"ל, החליטה שרימו אותה — והתנקמה בהם. מה יקרה לה? היא צחקה... הרי יש חנינה!

„אני סולחת לה!“

אשתו של מלחי, שנשאלה על ידי כתב העולם הזה מה היא עשתה לנו צוויל גדול. אבל אני לא כועסת עליה. אני אפילו סולחת לה. בתמונה: השופט מלחי (מושיט את ידו) כשמולו ניצבת יונה סופר, בעת סצינת השיחזור שנערכה בתחנת הרכבת צפון תל אביב, בה קיבלה, לדבריה, את השוחד.